

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

12901 *Lei 8/2017, do 8 de novembro, sobre precursores de explosivos.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

PREÁMBULO

I

O Consello de Unión Europea, considerando que determinadas substancias e mesturas químicas constitúen precursores de explosivos e que se poden utilizar indebidamente para a fabricación ilícita de explosivos, adoptou, o 18 de abril de 2008, o Plan de acción da Unión Europea para mellorar a seguridade dos explosivos, e convidou a Comisión a crear un comité permanente sobre precursores encargado de estudar medidas e elaborar recomendacións relativas á normativa dos precursores de explosivos dispoñibles no mercado.

O dito comité identificou varias destas substancias susceptibles de seren utilizadas para cometer atentados terroristas e recomendou que se actuase de maneira adecuada a escala da Unión.

Para tal fin, aprobouse o Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, sobre a comercialización e a utilización de precursores de explosivos.

O regulamento establece normas harmonizadas acerca da posta á disposición, a introdución, posesión e utilización de substancias ou mesturas que as conteñan susceptibles de se utilizaren de forma indebida para a fabricación ilícita de explosivos, co fin de limitar a súa dispoñibilidade para os particulares e garantir a adecuada comunicación das transaccións sospeitosas en todas as fases da cadea de subministración.

A pesar de que o Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, é directamente aplicable nos Estados membros desde o 2 de setembro de 2014, contén unha serie de previsións que fan necesaria a aprobación dunha norma que permita a súa correcta aplicación, un de cuxos principais contidos consiste no establecemento dun réxime sancionador en materia de precursores de explosivos, o que, por imperativo do artigo 25.1 da Constitución española, determina o rango de lei da dita norma.

II

O capítulo I establece como obxecto da lei regular o sistema de licenza que lles permita aos particulares introducir en España, adquirir, posuír ou utilizar precursores de explosivos restrinxidos, así como a comunicación por parte dos operadores económicos das transaccións sospeitosas, e da subtracción ou desaparición de precursores de explosivos, ademais do réxime sancionador aplicable en caso de infracción das disposicións do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013.

O seu ámbito de aplicación comprende as substancias recollidas nos anexos do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, entre as cales se inclúen o peróxido de hidróxeno, o ácido nítrico, o ácido sulfúrico ou o nitrato amónico, así como as mesturas e substancias que as conteñen.

Ademais, conforme o disposto no artigo 9.2 do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, inclúese unha remisión expresa ao secretario de Estado de Seguridade do Ministerio do Interior para designar o punto de contacto nacional ao cal se comunicarán as transaccións sospeitosas e a subtracción e desaparición dos precursores de explosivos.

No capítulo II regúlanse todas aquelas cuestións relacionadas coa licenza que deberán obter, con carácter previo, os particulares que pretendan adquirir, posuír, utilizar ou introducir en España os precursores de explosivos restrinxidos por riba das porcentaxes permitidas, que se relacionan no anexo I do citado regulamento, ao optarse por este sistema de licenza, de acordo co previsto no artigo 4.2 do dito regulamento.

Para verificar o cumprimento da obriga de obter a correspondente licenza, os operadores económicos exixirán a súa exhibición antes de efectuaren calquera transacción con particulares. Tamén se establecen as circunstancias para a súa concesión e revogación.

Fíxase nun ano o período máximo de validez da licenza, dentro do límite previsto no artigo 7.2 do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013.

Así mesmo, os particulares deberán comunicar a subtracción ou desaparición das substancias autorizadas pola licenza, ao punto de contacto nacional, no prazo máximo de corenta e oito horas desde que tivese coñecemento dela. Non obstante, ata que non transcorrese un prazo de dous anos desde a publicación desta norma no «Boletín Oficial del Estado», non se exixirá o cumprimento da dita obriga, nin será obxecto da correspondente sanción pola comisión dunha infracción grave.

A comunicación polos particulares do roubo destas substancias é unha medida de control adecuada por razóns de seguridade para previr, detectar e, de ser o caso, evitar que se poidan utilizar indebidamente para a fabricación ilícita de explosivos.

Con todo, tendo en conta que o sistema de licenza que deben obter os particulares é unha novidade no noso ordenamento interno, non se considera oportuno exixirlles neste momento inicial aos posuidores desas substancias unha medida de control adicional á obtención da licenza que os obligue, ademais, a comunicar a súa subtracción ou desaparición, coa sanción que comporta en caso de non facelo.

Por este motivo, ata transcorridos dous anos non se lles exixirá aos particulares o cumprimento da citada obriga nin será obxecto da correspondente sanción, por entender que é un prazo de tempo suficiente para que no contexto do novo sistema de licenza que implanta esta norma, os particulares teñan coñecemento das súas obrigacións. Pasado ese tempo, poderáselles exixir o cumprimento desas medidas adicionais de control para impedir o desvío destas substancias precursoras de explosivos.

O capítulo III dedícase a dúas cuestións imprescindibles para a aplicación do regulamento, para efectos de dispoñer dos medios necesarios para controlar as operacións e transaccións realizadas con precursores de explosivos, mediante a obrigada colaboración dos operadores económicos que realizan transaccións con precursores de explosivos.

Por unha banda, impónselles a obriga aos operadores económicos de conservaren os datos relativos a cada operación que realicen coas ditas substancias mediante o rexistro interno da información correspondente a cada transacción.

O tempo de conservación deses datos fíxase en cinco anos e determínase o seu contido mínimo, que deberá estar en todo momento completo, dispoñible e actualizado para a súa inspección polas autoridades competentes, así como a forma de conservar esa información en papel ou outro soporte duradeiro.

A segunda cuestión que aborda o capítulo III refírese á comunicación que deberán realizar os operadores económicos con respecto a aquelas transaccións con precursores de explosivos que consideren sospeitosas ou cando tivesen lugar subtraccións e desaparicións, conforme o disposto no artigo 9 do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013.

Precisamente, co obxecto de poder determinar se unha transacción é sospeitosa e proceder á súa comunicación, os operadores económicos deberán obter e conservar durante un prazo de cinco anos os datos que permitan coñecer as circunstancias previstas

no artigo 9.3 do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013.

Fíxase un prazo máximo de corenta e oito horas para realizar a dita comunicación, así como as relacionadas con subtraccións e desaparicións, por entender que é un prazo que responde ao concepto de dilación «indebida» a que se fai referencia no artigo 9 do regulamento.

No capítulo IV regúlase o réxime sancionador aplicable ao incumprimento das disposicións previstas no Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013.

Prevese un catálogo de infraccións moi graves, graves e leves en función de que poidan ser cometidas por operadores económicos ou por particulares.

As sancións poderán ser económicas e, adicionalmente, poderáselles impoñer aos operadores económicos a suspensión das actividades autorizadas cos precursores de explosivos ou a revogación da licenza correspondente aos particulares coa prohibición de volvela obter por un prazo de tempo determinado.

A competencia para sancionar atribúeselles ao secretario de Estado de Seguridade pola comisión de infraccións moi graves, aos delegados do Goberno nas comunidades autónomas e en Ceuta e Melilla pola comisión de infraccións graves, e aos subdelegados do Goberno na provincia pola comisión de infraccións leves.

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto.*

1. A presente lei ten por obxecto regular o sistema de licenza que lles permita aos particulares introducir en España, adquirir, posuír ou utilizar precursores de explosivos restrinxidos, así como a comunicación por parte dos operadores económicos das transaccións sospeitosas, a subtracción ou desaparición de precursores de explosivos e o réxime sancionador aplicable en caso de infracción ás disposicións do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, sobre a comercialización e utilización de precursores de explosivos.

2. Para os efectos desta lei, ten a consideración de operador económico toda persoa física ou xurídica, ou toda entidade pública ou grupo composto por tales persoas ou órganos, que ofrezca produtos ou servizos no mercado.

3. Para os efectos desta lei, ten a consideración de particular toda persoa física que actúe con fins que non estean relacionados coas súas actividades comerciais ou profesionais.

Artigo 2. *Ámbito de aplicación.*

1. Esta lei será de aplicación ás substancias recollidas nos anexos do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, así como ás mesturas e substancias que as conteñen.

2. Non obstante o disposto no punto anterior, de conformidade co previsto no artigo 13 do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, poderase impoñer regulamentariamente a obriga de comunicar as transaccións sospeitosas, así como restricións ou prohibicións das previstas nesta lei, para a posta á disposición, posesión ou utilización de substancias non incluídas nos seus anexos ou en niveis de concentración diferentes, cando se teñan motivos fundados de que se poidan empregar para a fabricación ilícita de explosivos.

3. Quedan excluídos do seu ámbito de aplicación os seguintes artigos e substancias:

a) Os artigos definidos e suxeitos a control polo Regulamento (CE) n.º 1907/2006 do Parlamento Europeo e do Consello, do 18 de decembro de 2006, e pola Lei 8/2010, do 31 de marzo, pola que se establece o réxime sancionador previsto nos regulamentos (CE) relativos ao rexistro, á avaliación, á autorización e á restrición das substancias e mesturas

químicas (REACH) e sobre a clasificación, a etiquetaxe e o envasado de substancias e mesturas (CLP), que o modifica.

- b) Os artigos pirotécnicos.
- c) Os medicamentos facilitados a un particular de modo lexítimo en razón dunha receita médica.
- d) Os explosivos a que se refire o Regulamento de explosivos, aprobado polo Real decreto 130/2017, do 24 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de explosivos.

Artigo 3. *Punto de contacto nacional.*

Conforme o disposto no artigo 9.2 do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, o secretario de Estado de Seguridade do Ministerio do Interior designará o punto de contacto nacional ao cal se lle comunicarán as transaccións sospeitosas e a subtracción e desaparición das substancias relacionadas nos anexos do citado regulamento, así como as mesturas e substancias que as conteñen.

CAPÍTULO II

Licenzas a particulares

Artigo 4. *Licenzas.*

1. Os particulares que pretendan adquirir, posuír, utilizar ou introducir en España os precursores de explosivos restrinxidos que se relacionan no anexo I do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, deberán solicitar e obter previamente a correspondente licenza.

2. A licenza autorizará o seu titular a adquirir, posuír, utilizar ou introducir en España o precursor ou precursores de explosivos restrinxidos cos límites cuantitativos, así como o uso para a actividade ou actividades que se indiquen nela.

3. A licenza terá un período máximo de validez dun ano durante o cal o seu titular poderá adquirir, posuír, utilizar ou introducir en España o precursor ou precursores de explosivos restrinxidos, na cantidade e coas condicións e para o uso autorizados nela.

4. En caso de subtracción ou desaparición das substancias autorizadas pola licenza, o seu titular deberá comunicalo ao punto de contacto nacional o antes posible e, en todo caso, no prazo de corenta e oito horas desde que tivese coñecemento dela.

Esta comunicación ao punto de contacto nacional realizarase sen prexuízo da obriga que ten todo particular de denunciar a subtracción ou desaparición de precursores de explosivos restrinxidos conforme a Lei de axuízamento criminal.

5. Os operadores económicos exixirán a exhibición e verificarán a correspondente licenza en vigor, debidamente cuberta, antes de efectuaren calquera transacción, cando o seu cliente sexa un particular.

Artigo 5. *Autoridade competente.*

O secretario de Estado de Seguridade será a autoridade competente para conceder, suspender ou revogar a licenza, nos termos previstos no artigo 7 do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013.

Artigo 6. *Concesión da licenza.*

1. A licenza solicitarase no modelo oficial debidamente cuberto no cal figurarán, entre outros datos, o nome e o número de rexistro do servizo de resumos químicos (n.º CAS da substancia), a cantidade, o uso que se lle pretende dar, así como o lugar en que se vai almacenar e, de ser o caso, utilizar a dita substancia.

2. Con carácter previo á súa concesión, consideraranse e solicitaranse cantas circunstancias e informes sexan necesarios, así como os datos que constan no Rexistro Central de Penados, no Rexistro Central para a Protección das Vítimas da Violencia

Doméstica e no Rexistro Central de Medidas Cautelares, Requisitorias e Sentenzas non Firmes, sen necesidade de consentimento previo do titular dos datos.

3. A licenza será denegada se non queda debidamente acreditado o interese lexítimo do interesado ou existen motivos fundados, á vista da información obtida, que permitan dúbida da lexitimidade da utilización prevista ou da súa intención de utilizala para fins lexítimos.

4. O prazo máximo para resolver e notificar a resolución será de tres meses, transcorrido o cal a solicitude se entenderá desestimada. A resolución poñerá fin á vía administrativa e poderanse interpoñer os recursos previstos na normativa vixente.

5. A expedición da licenza estará suxeita ao pagamento dunha taxa.

Artigo 7. *Revogación da licenza.*

Procederá á revogación da licenza cando existan motivos fundados para entender que o seu titular deixou de cumprir as condicións baixo as cales se expediu e, en particular, a lexitimidade da utilización prevista.

Para estes efectos, poderase requirir o titular da licenza, en calquera momento do período da súa vixencia, para que demostre que se seguen cumprindo as condicións en consideración ás cales se concedeu.

CAPÍTULO III

Rexistro de transaccións e comunicación de transaccións sospeitosas, subtraccións e desaparicións

Artigo 8. *Rexistro de transaccións.*

1. Os operadores económicos deberán rexistrar internamente cada transacción que realicen cos precursores de explosivos restrinxidos que se especifican no anexo I do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013.

2. O rexistro de transaccións conterá, como mínimo, a seguinte información:

a) nome, domicilio e número do documento nacional de identidade ou o número de identificación fiscal, de ser o caso, do particular ou operador económico con quen se realizou a transacción;

b) denominación da substancia ou mestura, con mención da súa concentración;

c) cantidade de substancia ou mestura;

d) utilización prevista da substancia ou mestura;

e) data e lugar da transacción;

f) sinatura do particular, operador económico ou profesional con quen se realizou a transacción;

g) datos da licenza do particular e período de vixencia.

3. Os datos rexistrados conservaranse en papel ou noutro soporte duradeiro durante un período de cinco anos desde a data da transacción. Durante ese período, a información deberá estar completa, actualizada e dispoñible en calquera momento para a súa inspección polas autoridades competentes.

4. Todos os datos rexistrados por medios electrónicos deberán:

a) Axustarse ao formato e ao contido dos documentos correspondentes en papel.

b) Encontrarse dispoñibles con facilidade en calquera momento durante a totalidade do período previsto no número 3.

Artigo 9. *Comunicación de transaccións sospeitosas, subtraccións e desaparicións polos operadores económicos.*

1. Os operadores económicos poderán rexeitar calquera transacción sospeitosa. Así mesmo, comunicarán ao punto de contacto nacional o antes posible e, en todo caso, no

prazo de corenta e oito horas, calquera transacción ou intento de transacción, incluíndo, de ser posible, a identidade do cliente, no caso de que teñan motivos fundados para crer que unha transacción proposta ou xa efectuada referente a algunha das substancias relacionadas nos anexos I e II do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, ou a mesturas ou substancias que as conteñan, resulta sospeitosa, atendendo ás circunstancias do caso e, en especial, se o posible cliente:

- a) non indica con claridade a utilización prevista da substancia ou mestura que as conteña;
- b) non parece estar familiarizado coa utilización prevista da substancia ou mestura que as conteña, ou non é capaz de explicala de maneira plausible;
- c) trata de comprar substancias en cantidades, combinacións ou concentracións inusuais na utilización por particulares;
- d) é remiso a achegar probas da súa identidade ou o seu lugar de residencia, ou
- e) insiste en empregar métodos de pagamento inhabituais, como o pagamento en efectivo de elevados importes.

Se o operador económico non recibe no prazo de setenta e dúas horas notificación en resposta á comunicación do intento de transacción sospeitosa, entenderase que pode proceder á súa realización.

2. Os operadores económicos deberán obter e conservar durante un prazo de cinco anos os datos que permitan coñecer as circunstancias previstas no punto anterior, que permanecerán á disposición da autoridade competente para a súa inspección.

3. Os operadores económicos deberán comunicar as subtraccións e desaparicións desas substancias ao punto de contacto nacional, o antes posible e, en todo caso, no prazo de corenta e oito horas desde que tivesen coñecemento delas sen prexuízo da obriga que ten todo operador económico de denunciar a subtracción ou desaparición de precursores de explosivos restrinxidos conforme a Lei de axuízamento criminal.

Artigo 10. *Acceso aos datos doutras administracións públicas.*

A Secretaría de Estado de Seguridade e as forzas e corpos de seguridade competentes poderán, no marco dunha investigación concreta, acceder á información existente nos rexistros das administracións públicas, de acordo coa súa normativa específica, que resulte necesaria para a prevención e persecución de ilícitos relacionados con precursores de explosivos sen consentimento previo dos interesados. O tratamento posterior dos datos está suxeito ao previsto na normativa sobre protección de datos de carácter persoal.

Para estes efectos, as distintas administracións e o Ministerio do Interior poderán subscribir os acordos en que se concreten as condicións de transmisión da información cando se produza un requirimento concreto. Corresponde en todo caso ao Ministerio do Interior, conforme a normativa de aplicación e os mecanismos de cooperación establecidos para o efecto, a coordinación desta información entre as forzas e corpos de seguridade do Estado e as das comunidades autónomas que contén con corpos de policía propios con competencias para a protección das persoas e bens e o mantemento da orde pública.

CAPÍTULO IV

Réxime sancionador

Sección 1.ª *Infraccións*

Artigo 11. *Infraccións moi graves.*

1. Son infraccións moi graves dos operadores económicos:

- a) A posta de precursores de explosivos restrinxidos á disposición de particulares que carezan de licenza, cando se cause un risco ou prexuízo graves.

- b) Carecer do sistema de rexistro conforme o previsto no artigo 8, ou non anotar nel as transaccións de precursores de explosivos restrinxidos.
- c) Non facilitar ou non poñer á disposición das autoridades competentes, cando os requiran, os datos existentes no rexistro das transaccións de precursores restrinxidos de explosivos, cando se cause un risco ou prexuízo graves.
- d) Impedir ás autoridades competentes a inspección das instalacións ou o acceso aos datos que teñan a obriga de obter.
- e) Non conservar os datos no rexistro de transaccións durante o prazo previsto no artigo 8.
- f) Non conservar os datos previstos no artigo 9, co obxecto de poder determinar se a transacción é sospeitosa.
- g) O incumprimento da obriga de comunicar as transaccións que se poidan considerar sospeitosas de conformidade co artigo 9.1, ou o intento destas, e de comunicar as desaparicións e subtraccións significativas de precursores de explosivos.
- h) O incumprimento das obrigacións relativas á fixación, conservación ou comprobación da etiquetaxe obrigatoria, previsto no artigo 5 do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, se tales actuacións xeran un risco ou prexuízo grave.

2. Son infraccións moi graves dos particulares:

- a) A posta de precursores de explosivos restrinxidos á disposición doutros particulares, se tal actuación xera un risco ou prexuízo grave.
- b) A adquisición, introdución, posesión ou utilización de precursores de explosivos restrinxidos carecendo da correspondente licenza, ou coa licenza suspendida, se tales actuacións xeran un risco ou prexuízo grave.

Artigo 12. *Infraccións graves.*

1. Son infraccións graves dos operadores económicos:

- a) Incumprir a obriga de verificar a tenza de licenza antes de calquera transacción e da posta á disposición de particulares do produto, cando non constituía infracción moi grave.
- b) A anotación incompleta ou conservación defectuosa dos datos no rexistro de transaccións durante o prazo previsto no artigo 8, cando non permita ou dificulte a concreción das substancias ou das persoas que participen na transacción.
- c) O atraso inxustificable en facilitar os datos existentes no rexistro das transaccións de precursores de explosivos restrinxidos ás autoridades competentes, cando non constituía infracción moi grave.
- d) A obstaculización ás autoridades competentes da inspección das instalacións e dos datos existentes no Rexistro das Transaccións de Precursores de Explosivos Restrxinxidos previsto nesta lei.
- e) A comunicación, excedendo o prazo establecido legalmente, das transaccións que poidan ser consideradas sospeitosas conforme se prevé no artigo 9.1 ou os intentos destas, as desaparicións e as subtraccións de precursores de explosivos, cando non constituía infracción moi grave.
- f) O incumprimento das obrigacións relativas á fixación, conservación ou comprobación da etiquetaxe obrigatoria prevista no artigo 5 do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, que non constituía unha infracción moi grave.

2. Son infraccións graves dos particulares:

- a) A adquisición, introdución, posesión ou utilización de precursores de explosivos restrinxidos carecendo da correspondente licenza ou coa licenza suspendida.
- b) A adquisición, posesión, introdución ou utilización de precursores de explosivos restrinxidos excedendo os límites cuantitativos previstos na correspondente licenza.

- c) A posta de precursores de explosivos restrinxidos á disposición doutros particulares cando non constitúa infracción moi grave.
- d) Retirar, engadir ou modificar a etiquetaxe obrigatoria.
- e) Non lle facilitar á autoridade competente o exame dos precursores de explosivos restrinxidos dos cales se dispoña da documentación comercial que ampare a súa adquisición, co fin de poder verificar o cumprimento das obrigacións exixidas.
- f) Non comunicar a subtracción ou desaparición dos precursores de explosivos restrinxidos que se posúan lexitimamente.

Artigo 13. *Infraccións leves.*

1. Son infraccións leves dos operadores económicos:

- a) A etiquetaxe con defectos leves de produtos que conteñan precursores de explosivos restrinxidos, cando non constitúa infracción grave.
- b) A anotación con defectos leves dos datos no sistema de rexistro das transaccións de precursores de explosivos restrinxidos previsto no artigo 8.
- c) Calquera outro incumprimento das obrigacións que deriven da aplicación desta lei e do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, que non estean tipificadas como infraccións moi graves ou graves.

2. Son infraccións leves dos particulares os incumprimentos das obrigacións previstas nesta lei e no Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, que non estean tipificadas como infraccións moi graves ou graves.

Sección 2.ª Sancións

Artigo 14. *Sancións.*

1. As infraccións moi graves cometidas polos operadores económicos serán sancionadas con multa de 10.001 a 60.000 euros; as graves, con multa de 3.001 a 10.000 euros, e as leves, con multa de 601 a 3.000 euros.

As infraccións moi graves e as graves, atendendo á natureza da infracción e ás circunstancias concorrentes, poderanse sancionar adicionalmente coa suspensión das actividades autorizadas cos precursores de explosivos, de dous meses e un día a seis meses no caso das infraccións moi graves, e ata dous meses no caso das graves.

2. As infraccións moi graves cometidas polos particulares serán sancionadas con multa de 10.001 a 30.000 euros; as graves, con multa de 3.001 a 10.000 euros, e as leves, con multa de 601 a 3.000 euros.

As infraccións moi graves e as graves, atendendo á natureza da infracción e ás circunstancias concorrentes, poderanse sancionar adicionalmente coa revogación da licenza correspondente aos particulares, que comportará a prohibición de volvela obter por un prazo superior de dous meses e un día a un ano no caso das infraccións moi graves, e de ata dous meses no caso das infraccións graves.

Artigo 15. *Gradación das sancións.*

1. Dentro dos límites establecidos nesta lei, atendendo ao principio de proporcionalidade, graduaranse a contía das multas e a duración de suspensión das actividades ou da prohibición de obter a licenza correspondente tendo en conta as seguintes circunstancias:

- a) A intencionalidade.
- b) A incidencia para a seguridade cidadá.
- c) A reincidencia.
- d) O beneficio económico obtido como consecuencia da comisión da infracción.
- e) O volume da actividade comercial do infractor.

Existirá reincidencia cando se cometa unha infracción da mesma natureza que a que motivou unha sanción anterior, no prazo dun ano desde a notificación desta, sempre que a resolución sancionadora adquirise firmeza en vía administrativa no momento de cometerse a nova infracción.

2. Para efectos do disposto neste artigo, as sancións divídense en tres tramos de igual extensión, correspondentes aos graos máximo, medio e mínimo da contía das multas ou da duración da clausura.

Artigo 16. *Competencia sancionadora.*

1. Son órganos competentes para impoñer as sancións tipificadas nesta lei:

a) O secretario de Estado de Seguridade para impoñer as sancións previstas pola comisión de infraccións moi graves.

b) Os delegados do Goberno nas comunidades autónomas e nas cidades de Ceuta e Melilla para impoñeren as sancións previstas pola comisión de infraccións graves, así como para impoñeren as sancións previstas pola comisión de infraccións graves e leves nas comunidades autónomas uniprovinciais.

c) Os subdelegados do Goberno nas provincias para impoñeren as sancións previstas pola comisión de infraccións leves.

2. A competencia para incoar e instruír o procedemento sancionador corresponderá ao delegado do Goberno nas comunidades autónomas uniprovinciais e en Ceuta e Melilla ou ao subdelegado do Goberno na provincia onde se cometeu a infracción.

3. Contra a resolución que se dite poderanse interpoñer os recursos previstos na normativa vixente.

Artigo 17. *Prescripción das infraccións e sancións.*

As infraccións e as sancións impostas pola súa comisión prescribirán ao ano no caso das leves, aos tres anos no caso das graves e aos cinco anos no caso das moi graves.

Artigo 18. *Medidas provisionais.*

1. O órgano competente para resolver poderá adoptar en calquera momento, unha vez incoado o expediente sancionador e mediante acordo motivado, as medidas de carácter provisional que resulten necesarias para asegurar a eficacia da resolución que se poida ditar, o bo fin do procedemento, evitar o mantemento dos efectos da infracción ou preservar a seguridade cidadá, sen que en ningún caso poidan ter carácter sancionador. As ditas medidas serán proporcionadas á natureza e gravidade da infracción e poderán consistir:

a) Na intervención dos precursores de explosivos.

b) Na suspensión das actividades relacionadas cos precursores de explosivos.

c) Na suspensión e na retirada preventiva das licenzas expedidas aos particulares.

2. Os gastos ocasionados pola adopción das medidas provisionais serán por conta do causante dos feitos obxecto do expediente sancionador. Os ditos gastos, de ser o caso, serán reclamables cando a sanción adquira firmeza en vía administrativa.

3. A duración das medidas provisionais que se relacionan nas alíneas b) e c) do número 1 non poderá exceder a metade do prazo previsto nesta lei para a sanción que poida corresponder á infracción cometida, salvo acordo debidamente motivado adoptado polo órgano competente para resolver.

4. As medidas adoptadas serán inmediatamente executivas, sen prexuízo de que os interesados poidan solicitar a súa suspensión xustificando a aparencia de bo dereito e a existencia de danos de difícil ou imposible reparación, prestando, de ser o caso, caución suficiente para asegurar o prexuízo que poida derivar para a seguridade cidadá.

5. As medidas provisionais acordadas poderán ser modificadas ou levantadas cando varíen as circunstancias que motivaron a súa adopción e, en todo caso, extinguíranse coa resolución que poña fin ao procedemento.

6. Así mesmo, nos casos de urxencia e para a protección provisional dos intereses implicados, os axentes da autoridade poderán adoptar as medidas provisionais previstas no número 1 antes da incoación do procedemento sancionador. Estas medidas deberán ser ratificadas ou levantadas pola autoridade sancionadora no prazo de cinco días desde a incoación do expediente.

Artigo 19. *Intervención dos precursores de explosivos.*

1. Os axentes da autoridade poderán intervir preventivamente os precursores de explosivos, que se manterán á disposición da autoridade sancionadora en establecementos adecuados conforme a natureza e o perigo da substancia intervida, mentres se tramita o procedemento sancionador ou ata que, de ser o caso, se resolva a devolución.

2. Unha vez acordada e notificada a súa devolución e transcorrido un mes sen que o titular recuperase a substancia intervida, destruírase.

Artigo 20. *Facultades da inspección.*

1. Para garantir a correcta aplicación do Regulamento (UE) n.º 98/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xaneiro de 2013, así como das obrigacións contidas nesta lei, correspóndelle á Secretaría de Estado de Seguridade, a través dos seus órganos dependentes e das forzas e corpos de seguridade competentes, o exercicio das funcións de control, vixilancia e inspección, e para iso poderá:

- a) Solicitar información sobre calquera pedido de precursores de explosivos ou calquera operación en que interveñan precursores de explosivos;
- b) Acceder en calquera momento ás instalacións profesionais dos operadores económicos;
- c) Interceptar, cando sexa necesario, os envíos que non cumpran o disposto na citada normativa.

2. A autoridade competente para o exercicio destas facultades respectará a información empresarial de carácter confidencial.

Disposición adicional primeira. *Protección de datos de carácter persoal.*

O tratamento dos datos de carácter persoal, en aplicación desta lei, aterase ao disposto na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, e na súa normativa de desenvolvemento.

Disposición adicional segunda. *Campañas de información.*

O Goberno levará a cabo unha campaña de información entre as industrias e, en especial, entre as pequenas e medianas empresas e negocios de particulares que faciliten o cumprimento da presente lei.

Disposición adicional terceira. *Medios electrónicos.*

As solicitudes ou comunicacións que se regulan nesta lei faranse conforme os modelos aos cales se poderá acceder a través da dirección da correspondente sede electrónica, sen prexuízo de que tamén serán facilitados polo Centro de Intelixencia contra o Terrorismo e o Crime Organizado na Secretaría de Estado de Seguridade.

Disposición adicional cuarta. *Cooperación e colaboración entre o Estado e as comunidades autónomas.*

A Secretaría de Estado de Seguridade e os órganos das comunidades autónomas competentes en materia de seguridade pública que dispoñan de corpo de policía

autonómica propio articularán os mecanismos de intercambio de información necesarios para o cumprimento efectivo do disposto nesta lei.

En particular, intercambiarase a información oficial necesaria para o desenvolvemento da actuación policial, de conformidade co establecido nos correspondentes estatutos de autonomía, sobre as licenzas que se outorguen, as medidas provisionais que se adopten, as transaccións de precursores de explosivos que realicen os operadores económicos, as desaparicións ou subtraccións e, de ser o caso, as sancións que se impoñan, nos termos previstos na presente lei.

Así mesmo, o punto de contacto nacional deberá atender calquera outra información relevante que sobre a materia lle formulen as forzas e corpos de seguridade competentes en materia de seguridade cidadá e que garde relación directa co exercicio das súas funcións.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Esta lei dítase ao abeiro do previsto no artigo 149.1.26.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre o réxime de produción, comercio, tenza e uso de explosivos.

Disposición derradeira segunda. *Desenvolvemento regulamentario.*

Habílitase o Goberno para ditar as disposicións necesarias para o desenvolvemento e aplicación do previsto nesta lei.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

1. Esta lei entrará en vigor ao mes do seu publicación no «Boletín Oficial del Estado».
2. Non obstante o previsto no punto anterior, o artigo 12.2.f) entrará en vigor aos dous anos da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 8 de novembro de 2017.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY